

וַתָּבוֹא הָאִשָּׁה אֶל כָּל הָעָם בְּחֻמָּתָהּ...

שמואל ב, פרק כ, 22.

וכל ישראל בחוץ.
מבקשים להרגנו
ולבנינו ולבנותינו...

מאה בני אדם מן העיר מבקש.
אמרו לה: ייטול.
אמרה להן:
אינו מבקש אלא חמישים.
הרי יפה, וייטול חמישים.

בסוף אמרה להן:
לא מאה ולא חמישים
ולא עשרים אף לא חמישה,
אלא אם נותנין אתם
את שבע בן בכרי...

כיון שנטל יואב
ראשו של שבע בן בכרי,
חזר בו ולא נגע בעיר.

אגדת בראשית, פרק כב.

ואיזה אישה זו שהצילה את העיר,
זו סרח בת אשר,
בשעה שמרד שבע בן בכרי...

כיון שהרגישה סרח בת אשר,
התחילה צועקת: קראו ליואב.
כיון שבא יואב אמרה לו:
...לא קרית בתורה,
כי תקרב אל עיר,
להילחם עליה וקראת אליה לשלום,
ולא היה לך לעשות כן...

כיון ששמע יואב כך, נתיירא.
אמר: ויש כאן צדיקים אוי לי...
אמר לה: מי את?
אמרה לו: אנכי שלומי אמוני ישראל,
אני היא,
ששילמתי מנין של שבעים נפש...

אלא עמוד במקומך
ואני עושה שלום...

ראה, מה עשתה.
אמרה להן: תהיו יודעין שיואב